

“Hem tornat la pau a la vila de Roses”

Per l'alcalde de Roses, el repte del mandat és arranjar l'últim tram del front marítim
El municipi altempordanès no està endeutat i actualment té una economia sanejada

Carles Pàramo va tornar a l'alcaldia de Roses ara fa un any després d'un parèntesi de quatre durant el qual va governar una coalició entre el PSC, el PP, ICV i el GIR. L'alcalde fa balanç d'aquest primer any de govern amb el PP, de l'herència dels quatre anys anteriors i dels reptes pendents fins al final del mandat.

Quin balanç fa d'aquest primer any de mandat? El primer objectiu que ens havíem fixat en fer el pacte amb el Partit Popular era portar la pau i la tranquil·litat a Roses i això s'ha complert. Els quatre anys anteriors van ser de molta inestabilitat, pròpia d'un govern mancat de coherència política. Era una coalició amb quatre projectes i cada un anava pel seu cantó. L'altre gran objectiu, i el que ens feia patir, era la situació econòmica de Roses. He de dir que, llevat d'una desviació gairebé irracional del cost del personal, no hem trobat cap problema. Havíem deixat un Ajuntament molt sanejat el 2007 i l'any 2011 vam trobar un Ajuntament, no molt, però sanejat; això ens dóna perspectiva de futur. No tenim problemes de tresoreria i no ens vam haver d'acollir al pla per pagar proveïdors. Malgrat tot, a Roses la situació és tensa entre els grups municipals. No és cert. Nego que hi hagi tensió. Estic al Congrés dels Diputats i la tensió que hi ha allà és cent vegades la que hi ha aquí. Que en el plens la gent tingui ganes de discutir i que es plantegin preguntes potser malintencionades són coses que passen. La tensió és quan comença a haver-hi denúncies a la fiscalia. Jo n'he estat víctima fins a dotze vegades i cap ha arribat mai a judici. Allò sí que era tensió; ara no hi ha tensió. Quins són els objectius per als tres anys de mandat que queden? El primer, no ho podem oblidar, és aguantar. La crisi hi és i des d'un Ajuntament intentar-ho superar és molt difícil. Aguantar vol dir ajudar els emprenedors a mantenir els llocs de treball i mirar si de mica en mica en podem anar creant. Hi ha una dada important: en l'evolució de les transaccions notariales a les comarques de Girona, el 2011 la població de la demarcació on hi ha hagut més transaccions de compra i venda és Roses. Potser aquest indicador demostra que som els més ben preparats per aguantar. Roses no ha patit els efectes de la bombolla immobiliària? A mi se'm va acusar de ser antiimmobiliari i el que sí que sóc és molt respectuós amb el territori. Es dóna la casualitat que en el període en què es va expandir la bombolla a Roses havíem fet suspensió de llicències, perquè estàvem revisant el POUM i ho estàvem fent a la baixa. Ho dic amb orgull: a Roses en tots els anys que he estat a l'alcaldia, tot i ser una vila turística i del litoral, no només no hem requalificat un pam de terreny sinó que hem desqualificat un milió de metres quadrats. El temps m'ha donat la raó: una sobreoferta immobiliària era perniciososa. Més construcció i més requalificació no portava enlloc. Tenim la sort que com que aquells anys 2005 i 2006 teníem suspensió de llicències, no hi ha hagut desastres. Això va fer que no es tirés endavant l'àrea residencial estratègica mitjançant la qual, des de l'anterior govern municipal, es van requalificar terrenys i es pretenia construir mil nous habitatges a Roses. Des de CiU ens hi vam oposar frontalment. A Roses, CiU mai va perdre el seny. Ara que es diu que els ajuntaments aprofitaven la bombolla per crear recursos, a Roses això no és cert. Ens havíem autolimitat. Fruit d'aquesta política és un municipi sanejat. L'estructura econòmica no estava basada en l'especulació, sinó en l'economia productiva. Amb la zona industrial? No podem oblidar la mala jugada que es va fer al poble de Roses amb la zona industrial. Es va iniciar i vam arribar a tenir-hi més de 300 llocs de treball fins que males arts van entorpir el projecte i encara avui la zona industrial està paralitzada perquè estem pendents d'una sentència. Evidentment això va crear molts problemes a la Zodiak, que es va instal·lar aquí amb tota la bona fe del món. Però malgrat tots els problemes, l'empresa ara hi té més de cent llocs de treball i hi ha una possibilitat enorme: després de la deslocalització, ara hi ha un procés de relocalització a Europa, i si Zodiak es relocalitza no dubtarà a tornar venir a Roses. Què falta ara per arreglar a Roses? Durant molts anys vam anar dignificant el poble. Vivim del turisme però sense rebutjar els altres sectors, com ara la pesca o la indústria. Tenim un patrimoni històric cuidat i la zona de passejos endreçada. Tenim el front

de mar tot arreglat menys un espai molt concret i molt identitari de Roses: el tram des de la riera Ginjolers fins al port esportiu. Per als tres anys que queden d'aquest mandat el gran objectiu per a Roses és endreçar aquest espai. Això vol dir consolidar la platja de la Punta, submergir els espigons davant de la riera Ginjolers i fer aquest aparcament de 380 places, sobre el qual complirem la promesa que vam avançar de fer una consulta popular. Un aparcament subterrani que aniria des de la riera Ginjolers fins al carrer de la Llotja. El context econòmic ho permetrà? En plena crisi, els estudis econòmics que tenim i la capacitat econòmica del municipi de Roses ens permeten dir que això és possible. El pàrquing serà al passeig i no pas a la plaça Catalunya? Sí, perquè va lligat al port esportiu municipal. Quan es va fer aquest port esportiu ja hi havia l'avantprojecte per fer l'aparcament. No s'ha fet abans perquè la capacitat d'endeutament i de gestió –tenim uns 20.000 habitants– fan que no volguéssim embrancar-nos en una macrooperació que ens hauria pogut col·lapsar. Ara el port esportiu està consolidat i estem en disposició de tirar-ho endavant. No és només fer un pàrquing, és dignificar una part de Roses. Es triarà una proposta entre les que van sortir del concurs? Amb això és com si s'hagués començat una casa per la teulada. El que hi haurà al damunt del passeig serà maco; ho farà un arquitecte o un altre i lògicament tindrem en compte les propostes que van sortir d'un concurs que es va convocar tres mesos abans de les eleccions. En tot cas, l'important és que surti bé el pla financer i econòmic de l'aparcament i que el que hi haurà sota terra i que no es veurà funcioni. El passeig serà la plataforma d'aquest aparcament, que ens ha de servir per a una altra cosa molt important: conduir les aigües de pluja que quan plou corren pel passeig i pels carrers en superfície cap al mar. També servirà per renovar el col·lector d'aigües residuals d'aquesta part del poble i de les que venen de Canyelles i l'Almadrava. Governar és pensar en tot això, no només inaugurar i fer la gestió del dia a dia. Per tant, no es tracta només de dir si volem el pàrquing al davant del mar o a la plaça de Catalunya; es tracta d'endreçar el poble. Què passarà amb els nous edificis que estan tancats –l'ajuntament vell i Ca l'Anita– i la SUF, pendent de renovació? Seré clar: l'ajuntament vell té greus problemes de contractació i de gestió de l'obra, hi ha una pugna financera i jurídica amb l'empresa adjudicatària de les obres. Estem embarrancats i això ens ho hem trobat. Ca l'Anita es va fer de pressa i corrents amb aquella provisionalitat i improvisació dels plans Zapatero; de cop i volta tenim gastats allà uns dos milions d'euros que es van programar per a unes utilitats que tenim duplicades: si és escola d'adults, ja tenim l'espai per fer-la, si es per a espai de cultura se solapa amb l'espai macrocultural de la SUF a la riera Ginjolers, i també ens hi trobem amb els mateixos problemes –obres fetes però amb una tramitació que és més que dubtosa. Estem pensant què en fem, però no ens volem precipitar; no hi ha urgència. Lògicament, ho tenim fet i ho assumirem, però obrir-ho vol dir que calen persones per mantenir-ho i això genera despesa. Hem volgut parar i estudiar-ho. I si parlem de la SUF, pensem que seria ideal per situar-hi la proposta que ens va fer Ferran Adrià d'un museu del Bulli. Si Ferran Adrià aconsegueix el Bulli Foundation a cala Monjoi i si entre l'Ajuntament i Ferran Adrià fem el museu del Bulli a Roses, crearem un referent important.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 16-07-2012 Pàgina 6

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/558178-hem-tornat-la-pau-a-la-vila-de-roses.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui